

A globalizált üdít?

2010 október 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Paprika Fesztiválon (ilyen is van) voltunk Szegeden. Mert a paprika igazi Hungarikum.

Igaz, jó Mátyás királyunk még nem ismerhette a magyar nép oly kedves eledelét a paprikás krumplit, azon egyszer? oknál fogva, hogy akkoriban a paprika és a krumpli is csak Amerikában volt fellelhet?. De azóta eltelt félezer esztendő? és a paprika összefonódott a magyar gasztonómiával.

Paprikából is sokan dicsérik a kalocsait, mások a szegedire esküsznek. A nagy múltú gyárban készülnek a finom termékek. (De az igazság teljes kibontásához hozzátartozik, elfordult pár éve némi elhajlás, amikor a kiváló minőségű szegedi paprikát némi marokkóival keverték. A marokkói meg az aflatoxin nevű anyagot tartalmazta, mely emberi fogyasztásra nem igazán alkalmas.)

Olyan ez, mint amikor elmegyünk a boltba (jellemzően valamely diszkontláncba, ahol csak elvéve akad magyar zöldség, vagy gyümölcs. Kellene fokhagyma, lehet is kapni szép csomagolásban (minek becsomagolni a fokhagymát???) három nagy fejet. Ránézek a címkére, látom, makói... A fokhagyma magyar szahája... majd jobban megnézve, kiderül, a fokhagyma kínai, csak Makón csomagolták...

Szép új világ! Szóval, megérdemel Szeged egy paprikafesztivált.

A fesztiválon persze felvonulnak más élelmiszerek is, nem csak a paprika. Így megkóstolhattuk a Duna-Tisza köze gyümölcséből készült, adalékanyagoktól mentes 100%-os gyümölcsleveket. A homoktövis-üdítő nagyon finom, ajánlom mindenkinek, bár három literért 2 ezer Ft kissé soknak tűnik.

E standnál vásároltunk egy fémdobozos üdítőt, mely zöldségléként volt hirdetve.

Ha eltekintünk (tulajdonképpen nem tekinthetünk el) attól, hogy egy alumínium üdítősdoboz lebomlása 50 (!) esztendő, s abszolút egyszerhasználatos termékéről van szó, amely előállításához harmincszor több energia kell, mint egy üvegre, melyet ráadásul legalább félszáz alkalommal után is lehet (ne) tölteni.

Maga a doboz tartalma tulajdonképpen nem is volt finom. Cékla, sárgarépa, víz, piros szőlőlé és még ki tudja miféle növények levét tartalmazta. Tartósítószer nem volt benne...

Tüzetesebben elolvasva a dobozt, láthattam, hogy az üdítő Szingapúrban (!) készült. Kezdtém megérteni, mi került a két decis italra 300 Ft-ba.

Globalizált világunkban megéri bárkinek is Dél-kelet Ázsiában legyártatni egy üdítőt drága és környezetszennyező alumínium dobozba tölteni, majd elszállítani a világ különböző tájaira. A vásárló még örülhet is, hogy a pénzéért „egészséges” termékhez jut, hiszen nincs benne cukor, tartósítószer.

Vajon nincs jó minőségű zöldség Magyarországon, hogy 10 ezer km-ről kelljen hozni egy üdítőt?

De tovább gondolva a termék útját, eszünkbe juthat, hogy Szingapúr egy városállam, ahol 4,7 millió ember él 692 km² területen. Szingapúr a világ egyik leggazdagabb országa, de területe nem igazán van mezőgazdaságra. Vajon honnan kerülnek a dobozba a zöldségek, gyümölcsök?

A globalizáció „áldásaként” talán egyiptomi céklát, marokkói (aflatoxin?) paprikát, chilei szőlőt, kínai répát, magyar brokkolit préselnek ki egy malayziai üzemben, majd a sűrítményt szállítják el Szingapúrba, ahol vízzel hígítják, dobozokba töltik, csomagolják?

De az is lehet, hogy a gyártás egy szingapúri tulajdonú fülöp-szigeteki gyárban történik és a kész terméket szállítják Szingapúrba, ahol csomagolják, vagy csak felülcímkezik. A globalizációs, állítólag mindig racionális érdekek sokszor logikátlan lépések sorozatát generálják.

Persze mondhatnák, miért is károgunk? Hiszen így van munkája az egyiptomi, marokkói, chilei, kínai, magyar földműveseknek, van munkája a szállítóknak, a gyártó és a csomagolóüzem munkásainak. Számtalan családot tart el az a kis doboz üdít. Nem is beszélve magának a doboznak a gyártásáról, szállításáról. (Bányászat, szállítás, gyártás, szállítás.)

A dobozok egy része valóban a földre kerül, mert a feleltelen fogyasztók kidobják, de 50 év alatt lebomlik. S egy doboz szennyezése gyakorlatilag kimutathatatlan. S ha a tudatos vásárló szelektíven kidobja az elhasznált dobozt, még a lelkiismeretét is megnyugtatja, jó helyre került a szemét, mely így hulladékká nemesül.

S lehet, az összegyűjtött hulladék http://allati.virtus.hu/?id=detailed_article&aid=79853 újrafeldolgozásra Kínába kerül, vagy Afrika egyik nyomorgó külvárosába, vagy éppen az óceánba.

Globalizált világban élünk... Egy szép új világban...

Nawesh

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló